

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 29C/193/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8110224574
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Benčová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2018:8110224574.18

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Lenkou Benčovou v spore žalobcov 1./ Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Nám. legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, 2./ Q. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXX, obaja právne zastúpení ADVOKÁTSKOU KANCELÁRIOU JUDr. Igor Šafranko, so sídlom ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpenému In Medias Res, s.r.o., so sídlom Sladovnícka 13, 917 01 Trnava, IČO: 36 863 351, o žalobe združenia na kolektívnu ochranu práv spotrebiteľov a žalobe spotrebiteľa o primerané finančné zadostučinenie, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi v 2. rade primerané finančné zadostučinenie vo výške 100 eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. Žalobca v 2. rade m á n á r o k na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.
- III. Žalovaný m á n á r o k na náhradu trov konania voči žalobcovi v 1. rade v rozsahu 94,60 %, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca v 1. rade sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 04.10.2010 domáhal uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa pri dojednávani zmlúv so spotrebiteľmi nekalých obchodných praktík zmluvných podmienok špecifikovaných v žalobe pod bodom 1 až 33 alebo zmluvných podmienok rovnakého významu. Zároveň žiadal, aby žalovaný napravil protiprávny stav tým, že spotrebiteľom na ich výzvy vydá bezdôvodné obohatenie, ktoré prijal na základe zmluvných podmienok špecifikovaných v žalobe pod bodom 1 až 33, ďalej nekalkej obchodnej praktiky, pri ktorej si uplatňuje voči spotrebiteľom úroky za poskytnutie spotrebiteľského úveru napriek tomu, že úroky neuviedol v zmluve a vydať bezdôvodné obohatenie vzniknuté prijatím úrokov za spotrebiteľské úvery neuvedených v zmluve. Zároveň sa domáhal priznania práva zverejniť výrok tohto rozsudku v denníku s celoslovenskou pôsobnosťou na náklady žalovaného v rozsahu maximálne 1 200 eur v časti inzercie v rámcu a povinnosť žalovaného strpieť toto právo a zaplatiť žalobcovi v 1. rade preddavok 1 200 eur ako aj náhrady trov konania.

2. Žalobca v 2. rade sa domáhal voči žalovanému zaplata primeraného finančného zadostučinenia vo výške 100 eur z dôvodu, že v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia bol úspešný. Bezdôvodné obohatenie predstavovali úroky a poplatky, ktoré zaplatil nad úver 30 000 Sk. Uviedol, že od vymáhačskej firmy ASET Portfolio Servising Slovakia, a.s. boli vymáhané finančné prostriedky, bol navštevovaný, telefonicky aj prostredníctvom zamestnávateľa vyzývaný na ďalšie platby. Mal strach z veľmi intenzívneho naliehania a ďalšie platby nemal z čoho platiť. Vzhľadom k tomu, že na súde uspel, domáha sa aspoň symbolického primeraného finančného zadostučinenia 100 eur.

3. Žalovaný so žalobou nesúhlasil a navrhol ju ako nedôvodnú zamietnuť.

4. Okresný súd Prešov rozsudkom č. k. XXC XXX/XXXX - XXX zo dňa 16.12.2014 konanie v časti, ktorou sa žalobca v 1. rade domáhal uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa v právnych vzťahoch so spotrebiteľmi v zmluvných formulároch a všeobecných obchodných podmienkach týchto zmluvných podmienok:

Zmluvné strany, klient a spoločnosť sa popri ÚZ dohodli aj na uzatvorení zmluvy o poskytovaní revolvingového úveru, čiže zmluvy o revolvingovom úvere I. Na základe takejto uzatvorenej zmluvy o RÚ I vzniká klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru (ďalej len RÚ I) a spoločnosti povinnosť RÚ I, za dohodnutých podmienok poskytnúť klientovi. Klient je oprávnený čerpať RÚ I opakovane prostredníctvom úverovej karty za podmienok stanovených v týchto úverových podmienkach a to vždy maximálne vo výške nevyčerpaného zostatku dohodnutého úverového rámca RÚ I. Spoločnosť a klient si dohodli úverový rámec RÚ I vo výške 15.000,- Sk. Klient sa uzatvorením tejto zmluvy o RÚ I zaväzuje poskytnúť RÚ I spoločnosti vrátiť a zaplatiť jej za poskytnutie RÚ I úroky,

Klient dáva osobitne bezvýhradný súhlas k tomu, aby spoločnosť bola oprávnená poskytnúť osobné údaje tretím stranám, vrátane sprostredkovateľov a ďalších príjemcov najmä: všetkým spoločnostiam patriacim do toho istého koncernu ako spoločnosť Home Credit Slovakia a.s. pre potreby zabezpečenia obchodných aktivít, zamestnávateľovi klienta

v prípade realizácie dohody o zrážkach zo mzdy, orgánom štátnej správy, územnej samosprávy alebo verejnej moci k získaniu informácií pre obnovenie kontaktu s klientom, externým organizáciám zameraných na vymáhanie pohľadávok v prípade nepriaznivej platobnej morálky klienta (napr.: Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. Bratislava, Miracon, s.r.o. Praha, Marshaly, s.r.o. Bratislava), ustanoveným rozhodcom, príslušným sudcom a exekútorom v prípade vymáhania pohľadávky klienta, postupníkovi na základe zmluvy o postúpení pohľadávky a to aj mimo územia SR, na ktorého prechádzajú tiež všetky zmluvné a zákonné práva a povinnosti aj v súvislosti so spracúvaním osobných údajov klienta, príslušnej banke za účelom vydania a používania platobných kariet a získania finančných zdrojov, pričom je banka v súlade s platnou právnou úpravou oprávnená sprístupniť jeho osobné údaje ostatným bankám, resp. tretím stranám s ktorými spolupracuje (napr. v oblasti platobných kariet a pod.), a to za podmienky, že tieto banky a tretie strany sú spôsobilé zabezpečiť ochranu predmetných informácií pred ich zneužitím advokátom, účtovníkom daňovým poradcom, auditorom a pod. v rámci spolupráce pri realizácii predmetu tejto ÚZ alebo pri realizácii predmetu podnikania veriteľa. Spoločnosť môže sprístupniť získané osobné údaje klienta ďalej uvedeným subjektom, ktorých služby využíva pri plnení ÚZ: (a) Home Credit International, a.s. Praha, ČR, (b) Home Credit, a.s. Brno, ČR, (c) AXA, a.s. Bratislava, (d) Tatra banka, a.s. Bratislava, (e) i Leo/DMMS s.r.o. Bratislava, (f) 5P Agency, s.r.o. Brno, ČR, (g) Česká pošta, s.p. Praha, ČR, (h) Crystal Call, s.r.o. Bratislava, (ch) Lion Teleservices, s.r.o. Žilina,

Na základe vzájomnej dohody klienta a spoločnosti bolo určené, že klient nie je oprávnený bez písomného súhlasu spoločnosti postúpiť akúkoľvek svoju pohľadávku voči spoločnosti na tretie osoby alebo takúto pohľadávku započítať na záväzky, ktoré má voči spoločnosti. Spoločnosť je oprávnená pohľadávky z tejto zmluvy postúpiť tretím osobám.

Zmluvné strany sa dohodli, že majetkové spory, vzniknuté z tejto zmluvy alebo v súvislosti s ňou budú rozhodované jediným rozhodcom. Jediný rozhodca bude určený JUDr. Radimom Kuchtom, nar. XX.X.XXXX, so sídlom Sibírska 1329, 908 51 Holíč, a to zo Zoznamu rozhodcov, vedeného JUDr. Radimom Kuchtom, ktorý je v Zozname rozhodcov tiež uvedený a je teda oprávnený určiť za rozhodcu sám seba. JUDr. Radim Kuchta je oprávnený bez súhlasu strán meniť svoje sídlo v takom prípade nie je potrebné uzatvárať dodatok k rozhodcovskej doložke. JUDr. Radim Kuchta je však povinný prípadnú zmenu sídla zverejniť bez zbytočného odkladu na nižšie uvedenej internetovej stránke. Osoba rozhodujúca o námietkach proti rozhodcovi, resp. spôsob jej určenia je uvedený v nižšie uvedených Rozhodcovských pravidlách, zastavil (výrok I.).

Žalovanému uložil povinnosť zdržať sa v právnych vzťahoch so spotrebiteľmi v zmluvných formulároch a všeobecných obchodných podmienkach týchto zmluvných podmienok:

neuviedenie správneho variabilného symbolu na poštových poukážkach alebo na príkaze na úhradu je považované ako neuhradenie splátky úveru so všetkými s tým spojenými právnymi dôsledkami (výrok II.).

Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi v 2. rade primerané finančné zadostučinenie vo výške 100 Eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok III.) a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (výrok IV.) Vyslovil, že o trovách konania bude rozhodnuté v lehote 30 dní po právoplatnosti rozsudku vo veci samej (výrok V.).

5. Výrok o zastavení konania sčasti vychádza z toho, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. X I. XXX/XXXX na základe žaloby, doručenej súdu dňa 08.07.2010 prebieha konanie, v ktorom sa žalobca v I. rade domáha voči žalovanému uloženia povinnosti sa pri dojednávaní zmlúv so spotrebiteľmi zdržať používania zmluvných podmienok v zmluvných formulároch a vo všeobecných obchodných podmienkach s povinnosťou zdržania sa používania zmluvných podmienok s rovnakým významom v totožnom znení ako v časti II. petitu predmetnej žaloby a to konkrétne všeobecných zmluvných dojednaní uvedených v hlave 8 § 1 a v hlave 14 § 9, 10 a 19, ktoré sú v predmetnej žalobe v časti II. petitu žaloby špecifikované pod bodom 14, 20, 23 a 27. S poukazom na neodstrániteľný nedostatok podmienky konania podľa § 83 O.s.p. (prekážka začatej veci), súd v súlade s ust. § 104 O.s.p. konanie v tejto časti zastavil (výrok I.).

6. Súd vyhovel žalobe žalobcu v 1. rade pokiaľ ide o povinnosť žalovaného zdržať sa v právnych vzťahoch so spotrebiteľmi v zmluvných formulároch a všeobecných obchodných podmienkach tejto zmluvnej podmienky: neuviedenie správneho variabilného symbolu na poštových poukážkach alebo na príkaze na úhradu je považované ako neuhradenie splátky úveru so všetkými s tým spojenými právnymi dôsledkami (výrok II.), nakoľko túto podmienku považoval za neprimeranú sankciu vyvolávajúcu vážne právne dôsledky (napr. následok okamžitej splatnosti úveru).

7. Výrok o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadostučinenie (výrok III.) súd odôvodnil tým, že žalovaný pri výkone práv postupoval spôsobom odporujúcim právnym predpisom zameraných na ochranu spotrebiteľa, pričom takéto konanie žalovaného ako dodávateľa bolo spôsobilé privodiť ujmu žalobcovi v 2. rade ako spotrebiteľovi. Preto boli naplnené podmienky pre priznanie finančného zadostučinenia požadovaného žalobcom v 2. rade iba v symbolickej sume vo výške 100 eur.

8. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol (výrok IV.) z dôvodu, že ide o zmluvné podmienky, ktoré nie sú neprijateľné, resp. ich žalovaný nepoužíva. Súd zamietol žalobu aj pokiaľ sa žalobca v 1. rade domáhal nápravy protiprávneho stavu tým, že spotrebiteľom na ich výzvy vydá žalovaný bezdôvodné obohatenie, ktoré prijal na základe zmluvných podmienok špecifikovaných v žalobe pod bodom 1 až 33 a vydania bezdôvodné obohatenie vzniknutého prijatím úrokov za spotrebiteľské úvery neuvedených v zmluve a povinnosti zdržať sa nekalej obchodnej praxe, pri ktorej si uplatňuje voči spotrebiteľom úroky za poskytnutie spotrebiteľského úveru napriek tomu, že úroky neuviedol v zmluve, nakoľko takéto nároky neboli dostatočne určité a vykonateľné, resp. žalovaný takéto obchodné praxe nevyužíva. Zamietnutie žaloby v časti zverejnenia rozsudku na náklady žalovaného bolo zamietnuté z dôvodu, že súd zamietol žalobu v časti III. a IV. a v časti žaloby označenej ako II. vyhovel iba jednej neprijateľnej podmienke z celkového počtu 33, nepovažoval takúto sankciu za primeranú k rozsahu a závažnosti zisteného protiprávneho konania žalovanej spoločnosti v predmetnom konaní.

9. Krajský súd v Prešove rozsudkom č. k. XCo X/XXXX - XXX zo dňa 31.10.2017 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením vo výroku o zastavení konania sčasti, vo výroku o povinnosti žalovaného zdržať sa v právnych vzťahoch so spotrebiteľmi v zmluvných formulároch a všeobecných obchodných podmienkach týchto zmluvných podmienok: „neuviedenie správneho variabilného symbolu na poštových poukážkach alebo na príkaze na úhradu je považované ako neuhradenie splátky úveru so všetkými s tým spojenými právnymi dôsledkami.“ Zároveň odvolací súd zrušil rozsudok vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi v 2. rade primerané finančné zadostučinenie vo výške 100,- eur a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že dôvodom zrušenia napadnutého rozhodnutia sčasti bolo porušenie procesných práv strán sporu na riadne a dostatočné odôvodnenie v súlade s náležitosťami

odôvodnenia rozhodnutia vyplývajúcimi z ust. § 220 ods. 2 CSP , lebo náležité zdôvodnenie rozhodnutia súdu je súčasťou práva strany sporu na spravodlivý súdny proces zaručeného Ústavou SR, ako aj Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Odvolací súd uložil súdu prvej inštancie opätovne posúdiť dôvodnosť uplatnenej výšky primeraného finančného zadosťučinenia žalobcom v 2. rade vo vzťahu k žalovanému. V sporovom konaní je povinnosťou strany sporu tvrdené skutočnosti uplatnené v žalobe preukázať. Dôkazné bremeno na preukázanie dôvodnosti uplatnenej výšky finančného zadosťučinenia spočíva na žalobcovi v 2. rade.

11. Rozsudok č. k. XXC XXX/XXXX - XXX zo dňa 16.12.2014 nadobudol právoplatnosť vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti (výrok IV.) dňa 23.01.2015 a vo výroku o čiastočnom zastavení konania (výrok I.), vo výroku o povinnosti žalovaného zdržať sa v právnych vzťahoch so spotrebiteľmi zmluvnej podmienky (výrok II.) a vo výroku V. dňa 07.12.2017.

12. Predmetom sporu tak zostal nárok žalobcu v 2. rade na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia a súvisiaci nárok na náhradu trov konania.

13. Súd na prejednanie sporu nariadil na 25.04.2018 pojednávanie, ktorého sa zúčastnil žalobca v 2. rade, právny zástupca žalobcov a právny zástupca žalovaného. Obaja právni zástupcovia zotrvali na svojich doterajších stanoviskách. Pojednávanie bolo odročené za účelom verejného vyhlásenia rozsudku na 18.05.2018. Súd na pojednávaní doplnil dokazovanie v zmysle § 295 CSP výsluchom žalobcu v 2. rade a zistil tento skutkový stav:

14. Okresný súd Prešov rozsudkom č. k. XXC XX/XXXX - XX zo dňa 12.07.2010 uložil žalovanému Home Credit Slovakia, a.s. povinnosť zaplatiť žalobcovi (v prejednávanom spore ide o žalobcu v 2. rade) sumu 312,02 eura do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 161,80 eura na účet právneho zástupcu. V odôvodnení citoval ust. § 3 ods. 1, § 39 ods. 1, § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Okrem iného uviedol, cit.: „účastníci dňa 31.03.2004 uzavreli úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, podľa ktorej žalovaný poskytol žalobcovi 30 000 Sk pôžičku. Zmluva má povahu štandardnej formulárovej zmluvy a podľa obsahu ako aj z vykonaného dokazovania vyplýva, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, ktorú dojednal žalovaný ako podnikateľ so žalobcom ako spotrebiteľom za účelom poskytnutia finančnej služby. Zo žiadneho dôkazu nevyplýva, že by sa jednalo o poskytovanie úverových prostriedkov, či už na podnikanie, povolanie alebo zamestnanie žalobcu. Z obsahu úverovej zmluvy (v časti, ktorá je čitateľná) vyplýva, že nie sú v nej uvedené úroky. Žalobca ako to aj preukázal listinnými dôkazmi, vyplatil žalovanému 39 400 Sk (1 307,84 eura).... Z obsahu zmluvy vyplýva, že žalovaný v zmluve neuvádza úroky, pričom žalobca vrátil sumu úveru a nad túto sumu plnil už aj odplatu za poskytnutý úver, úroky a poplatky, na ktoré plnenie však nebol právny dôvod, keďže zákon bráni veriteľovi vyžadovať úroky a poplatky, ktoré nie sú uvedené v spotrebiteľskej zmluve.... Súd preto považuje výkon práv žalovaného na postúpenie všetkých práv zo zmluvy na subjekt na Britských Panenských ostrovoch, a podľa zmluvnej podmienky, ktorá postúpenie umožňuje iba dodávateľovi bez súhlasu druhej strany za výkon práv, ktorý sa prieči dobrým mravom podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Aj samotnú zmluvnú podmienku, ktorá umožňuje postúpiť práva iba jednej strane, súd hodnotí za neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Postup žalovaného súd hodnotí ako nekalú obchodnú prax a žalovaného považuje za zodpovedného aj z porušenia práva, z ktorého vzniklo bezdôvodné obohatenie.“ Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 15.09.2010.

15. Na pojednávaní žalobca v 2. rade tvrdil, že zo spoločnosti Home Credit chodili k nim, vyhrážali sa mu, obťažovali ho telefonicky asi 1-2 x mesačne a vyvíjali na neho nátlak, vyhrážali sa mu súdom, no nepreukázal, že skutočne išlo o zamestnanca, resp. poverený subjekt zo strany žalovaného, nakoľko uvedená osoba sa nepredstavila a nelegitimovala.

16. Nárok žalobcu v 2. rade súd právne posúdil v zmysle zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom do 31.10.2012 (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“).

17. Podľa § 3 ods. 3 Zákona o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal

protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav. Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.

Podľa § 4 ods. 2 Zákona o ochrane spotrebiteľa, predávajúci nesmie spotrebiteľovi

a) ukladať povinnosť bez právneho dôvodu,

b) upierať práva podľa § 3.

18. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu v 2. rade je dôvodná v celom rozsahu. Medzi stranami nebolo sporné, že vzťah vyplývajúci zo zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru zo dňa 13.03.2004 uzavretej medzi žalobcom v 2. rade ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom je vzťahom vyplývajúcim zo spotrebiteľskej zmluvy. Uvedená skutočnosť v tomto konaní namietaná nebola a s konečnou platnosťou bola vyriešená v rámci konania vedeného pod sp. zn. XXC XX/XXXX. Okresný súd Prešov rozsudkom č. k. XXC XX/XXXX - XX zo dňa 12.07.2010 rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi v 2. rade sumu 312,02 eura titulom bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo na strane žalovaného tým, že prijal od spotrebiteľa plnenie bez právneho dôvodu. Súd vychádzal z toho, že zmluva o revolvingovom úvere neobsahovala údaj o úrokoch a poplatkoch v zmysle § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z.z. preto súd považoval zmluvu za bezúročnú a rozhodol o povinnosti žalovaného ako veriteľa vydať žalobcovi v 2. rade ako dlžníkovi bezdôvodné obohatenie. Zároveň súd prvej inštancie v konaní sp. zn. XXC XX/XXXX vyhodnotil postup žalovaného pri postúpení pohľadávky na zahraničnú investičnú spoločnosť so sídlom na Britských Panenských ostrovoch ako nekalú obchodnú praktiku priečiacu sa dobrým mravom. V danom prípade súd vychádzal z odôvodnenia vyššie uvedeného rozhodnutia, ktoré konštatovalo porušenie právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa.

19. Súd poukazuje na to, že zmyslom primeraného finančného zadosťučinenia je jednak satisfakčná funkcia, ktorá sa vzťahuje na konkrétneho spotrebiteľa, ktorému je primerané finančné zadosťučinenie priznané v relutárnej podobe. Okrem toho má však primerané finančné zadosťučinenie aj preventívnu funkciu, ktorá nie je o nič menej významná a ktorej úlohou je odradiť nečestných dodávateľov od porušovania právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa. Napokon existuje tu sankčná funkcia primeraného finančného zadosťučinenia, ktorá má viesť k tomu, aby dodávatelia boli postihnutí aj v majetkovej sfére, keďže ako ukazuje už niekoľkoročná súdna prax, konštatovanie absencie požadovaných zákonných náležitostí v zmluvách so spotrebiteľmi, resp. vyhlásenie zmluvných podmienok za neprijateľné (ide de facto o morálne odsúdenie), javí sa byť nedostatočným. Nemožno zabúdať na to, že bol to práve žalovaný, kto sa dopustil konania v rozpore so zákonom a prijal od spotrebiteľa plnenie, na ktoré nemal nárok.

20. Pokiaľ ide o námietku žalovaného ohľadom toho, že žalobcovi v 2. rade nevznikla žiadna ujma, resp. že ju náležitým spôsobom nepreukázal, súd poukazuje na ust. § 3 ods. 5 veta posledná Zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorého kvalifikačným znakom pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je spôsobilosť konania porušiteľa privodiť ujmu spotrebiteľovi. Postačuje hrozba vzniku ujmy. Pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je teda podstatné to, že k porušeniu práva došlo. Uvedená skutočnosť v danom prípade vyplýva z vyššie citovaného rozsudku č. k. XXC XX/XXXX - XX, ktorým bol konštatovaný rozpor s ust. § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a § 3 ods. 1, § 39 Občianskeho zákonníka.

21. Preukázanie vzniku ujmy nie je nevyhnutnou náležitosťou pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Na priznanie nároku na primerané finančné zadosťučinenie úplne postačovala už len hrozba vzniku ujmy. Uvedený právny názor je plne v súlade s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. XXCo XXX/XXXX zo dňa 25.01.2017 podľa ktorého, cit.: „V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobkyne opierajúci sa o ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Citované ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak tá ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy. Inštitút primeraného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany.“

22. Súd sa nestotožnil s tvrdením žalovaného v tom zmysle, že ani len základ nároku na primerané finančné zadosťučinenie nie je daný. Okrem vyššie uvedenej argumentácie súd poukazuje na rozsudok odvolacieho súdu č. k. 4Co 3/2017 - 502, bod 8, v ktorom súd konštatoval, cit: „Je nesporné, že základ nároku žalobcu v 2. rade na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je daný.“

23. Pokiaľ ide o výšku priznaného primeraného finančného zadosťučinenia, súd uvádza, že samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame finančné vyčíslenie, keďže má vyjadrovať satisfakciu (v zmysle odškodnenia) za stav, keď sa spotrebiteľ musel obrátiť na súd a žiadať o ochranu svojich práv. V tomto smere súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 29Odo 652/2001, podľa ktorého, cit: „Právní praxe i právní teorie jsou zajedno v tom, že nárok na přiměřené zadosťučinění je nárokom, jímž se reparuje újma nemateriální povahy. Tento aspekt vyvěrá již z podstaty tohoto nároku, který se označuje jako zadosťučinění neboli satisfakce, aby se již v názvu zdůraznila jeho imateriální povaha.“

24. V danom prípade súd považoval za spravodlivé priznať primerané finančné zadosťučinenie vo výške 100 eur, ktorú žalobca v 2. rade požadoval. Pri úvahe o výške priznaného finančného zadosťučinenia súd vychádzal z intenzity porušenia spotrebiteľských práv zohľadňujúc tiež časový aspekt závažného konania žalovaného. K porušeniu spotrebiteľských práv došlo v dôsledku neuvedenia jednej z najpodstatnejších náležitostí úverovej zmluvy a to úroku a iných poplatkov. Práve uvedenie tohto údaja (popri ročnej percentuálnej miere nákladov) je z pohľadu spotrebiteľa najpodstatnejšie, nakoľko v prípade absencie uvedenia úroku v zmluve spotrebiteľ nevie určiť rozsah svojho záväzku a nedokáže sa ani len adekvátne rozhodnúť pri výbere vhodného úverového produktu v porovnaní s inými ponukami na trhu. Podľa názoru súdu neuvedenie v spotrebiteľskej zmluve úroku, ktorý predstavuje vlastne odmenu za poskytnutý úver, je závažným porušením spotrebiteľských práv. Spotrebiteľ sa musel svojich práv domáhať na súde, pričom v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 312,02 eura bol úspešný. Uplatnená výška primeraného finančného zadosťučinenia nedosahuje ani 1/3 priznanej sumy titulom bezdôvodného obohatenia. Nemožno opomenúť ani skutočnosť, že v tomto prípade prijatím veriteľa peňažných prostriedkov, na ktoré nemal nárok, došlo k zásahu do majetkovej sféry žalobcu v 2. rade, ktorý bol nútený za účelom ochrany svojich práv podať žalobu na súde.

25. Možno preto zhodnotiť, že primeraná povaha a rozsahu porušenia práv žalobcu v 2. rade je suma 100 eur, ktorá zodpovedá svojmu účelu, teda poskytuje žalobcovi v 2. rade ako spotrebiteľovi primeranú satisfakciu. Súd na záver pripomína, že inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobcu v 2. rade, resp. na kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. XCo XXX/XXXX zo dňa 24.05.2017). V danom prípade podľa názoru súdu priznaním primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 100 eur nedôjde na strane žalobcu v 2. rade k majetkovému obohateniu, ale bude slúžiť ako odškodnenie za to, že sa žalobca v 2. rade na súde musel domáhať svojich práv voči veriteľovi.

26. Z týchto dôvodov súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi v 2. rade primerané finančné zadosťučinenie vo výške 100 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

27. Podľa § 255 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

28. Výrok o trovách konania medzi žalobcom v 2. rade a žalovaným vyplýva z ust. § 255 ods. 1 CSP. Súd priznal žalobcovi v 2. rade nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnej výške. Žalobca v 2. rade, ktorý sa domáhal voči žalovanému priznania primeraného finančného zadosťučinenia bol v celom rozsahu úspešný, preto má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %. Dôvod pre aplikáciu ust. § 257 CSP súd nezistil.

29. Súd rozhodol o nároku žalovaného na náhradu trov konania voči žalobcovi v 1. rade v zmysle 255 CSP a § 256 ods. 1 CSP. Žalobca v 1. rade sa žalobou domáhal voči žalovanému uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa pri dojednávaní zmlúv so spotrebiteľmi nekalých obchodných praktík zmluvných podmienok špecifikovaných v žalobe pod bodom 1 až 33 alebo zmluvných podmienok rovnakého

významu. Zároveň žiadal, aby žalovaný napravil protiprávny stav tým, že spotrebiteľom na ich výzvy vydá bezdôvodné obohatenie, ktoré prijal na základe zmluvných podmienok špecifikovaných v žalobe pod bodom 1 až 33, ďalej nekalej obchodnej praxi, pri ktorej si uplatňuje voči spotrebiteľom úroky za poskytnutie spotrebiteľského úveru napriek tomu, že úroky neuviedol v zmluve a vydať bezdôvodné obohatenie vzniknuté prijatím úrokov za spotrebiteľské úvery neuvedených v zmluve. Zároveň sa domáhal priznania práva zverejniť výrok tohto rozsudku v denníku s celoslovenskou pôsobnosťou na náklady žalovaného. Spolu sa teda žalobca v 1. rade domáhal voči žalovanému 37 nárokov. Žalobca v 1. rade bol úspešný iba pokiaľ ide o vyslovenie neprijateľnosti 1 zmluvnej podmienky. V časti o vyslovenie neprijateľnosti 4 zmluvných podmienok bolo konanie zastavené z dôvodu prekážky už začatého konania, pričom uvedenú situáciu súd vyhodnotil tak, že čiastočné zastavenie konania zaviniť žalobca v 1. rade, ktorý sa žalobou domáhal na Okresnom súde Žiar nad Hronom vyslovenia neprijateľnosti totožných zmluvných podmienok. Z procesného hľadiska preto platí, že čiastočné zastavenie konania zaviniť žalobca v 1. rade, preto je povinný nahradiť žalovanému trovy konania. V prevyšujúcej časti bola žaloba zamietnutá, preto aj v tejto časti má žalovaný nárok na náhradu trov konania voči pomerne neúspešnému žalobcovi v 1. rade. Súd nezistil dôvody pre aplikáciu ust. § 257 CSP, nakoľko samotná skutočnosť, že žalobca v 1. rade je občianskym združením založeným na ochranu práv spotrebiteľa ho sama o sebe nezbujuje povinnosti niesť právne následky nedôvodne podanej žaloby.

30. Vzhľadom k tomu, že žalobca v 1. rade sa domáhal voči žalovanému 37 nárokov a bol úspešný iba v 1 nároku, má žalovaný nárok na náhradu trov konania v rozsahu 94,60 %. (úspech žalovaného predstavuje 97,30 % a úspech žalobcu v 1. rade 2,70 %).

31. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).